

Хамлетовско питање, како неки тврде, за немогућу државу БиХ, јесте већ дуже времена у нашој јавности слиједеће: којем се царству, америчком или руском, приклонити? Штета је, што ова земља није нормална и што је у суштини бандитска, окупирана, колонизирана и дјелљива по перверзној вољи страних "хуманиста". Ипак, питање је дјеломично добро, јер је биполарна подјела свијета постала очита реалност.

Ми хоћемо, а НАТО "зачудо" оклијева

Чињеница је, да је након двије деценије апсолутне доминације америчког царства, друго царство је већ ту, оно руско, просперитетно, изникло као феникс из пепела након што је изгледало упропаштено од Горбачова и Јељцина. Друге, могуће, првенствено економске свјетске велесиле о којима се понекад прича, као Индија и Бразил, немају, и неће задуго имати инфраструктурних елемената да би могле представљати такве снаге које би озбиљно ставиле у питање садашње двополарно стање међународних односа. Наравно, нетко ће одмах приговорити да је ту и Кина. То је неоспорна чињеница. Али, кроз својих пет тисућа година повијести, Кина се увијек самоизолирала те, ако једном и освоји земаљску куглу, то ће бити захваљујући својој демографској, а не ратној, експанзији и хуманистичком барбарству. На крају, ту је и Еуропска унија, али је она у вазалном односу према САД. Све у свему, за БиХ, питање је, наизглед, логично: дали ући у еуроатлантске или еуроазијске интеграције. И да је наша политичка и културна јавност нормална а не идеологизирана и издијељена мржњом, а и да истински жели живјети у заједничкој држави равноправних грађана и народа те бавити се економијом, а не политикантством, она би то питање озбиљно и поставила. Јер, на њега није лако одговорити. На то би се могло одмахнути презриво руком с тврдњом како Влајки измишља лажне дилеме пошто нема појма ни о најједноставнијим стварима јер је, побогу, свима јасно да ми хоћемо у Еуропу, а не у некакву Еуроазију, те да је увјет за то бити у НАТО-у. Поврх свега, тврдит ће многи "добро обавијештени" самозвани аналитичари, ми смо практично већ у НАТО пакту, а то што још нисмо и формално, то је због тога што сам НАТО, из техничких разлога, оклијева да нас прими. Дакако, увијек постоји могућност да је све то тако, али ја бих ипак онима "добро обавијештенима" поставио "небулозно", влајкијевско питање: ако је све тако јасно, због чега НАТО оклијева да ствар финализира кад се зна да су, на примјер, неке друге неразвијене земље као Румуњска и Бугарска одавно у том савезу

Докле ће нас комадати

Пише: Емил Влајки

недеља, 06 новембар 2011 13:25

мада за то нису имале, ни приближно, економске и војне увјете по НАТО стандардима? Јер, када је, на концу конца, Предсједништво БиХ, укључујући и српског представника (?!), упутило захтјев за улазак у НАТО, примање се након тог исхитреног чина могло извести без проблема. "Добро обавијештени" медиокритети би реплицирали како НАТО има своје стандарде које ми у БиХ још нисмо досегли, или како оклијевају, јер претходно треба извршити унитаризацију БиХ.

Зашто нас НАТО можда ипак неће

Разлози су, у перспективи коју ћу образложити, очигледни. САД на овим просторима, а у оквиру Федерације, фаворизирају стварање исламске државе под доминацијом Турске, а на рачун Хрвата који су жртвовани од стране Хрватске као и на рачун бошњачких, интелектуалних, грађанских тенденција које би хтјеле да БиХ буде еуропска, лаичка, грађанска земља. Исламизација неког простора неумитно захтијева и стварање фундаменталистичких елемената чији је саставни дио тероризам, а чија је једна од примарних функција данас да судјелује у застрашивању и изгону Хрвата у централној Босни. Тероризам се, наравно може држати под контролом коју врше политичке структуре умјереног ислама, али све до једног дана. Поред свега, у вежбајским логорима код нас гдје се исламистичке оружане формације свакодневно обучавају гађајући бојевом муницијом Додикове слике, налазе се и потенцијални терористи који ће сутрадан нападати цивилне циљеве на Западу (П.С. Ова је колумна написана два дана прије терористичког напада у Сарајеву).

Суштинско је, дакле, питање због чега САД то раде иако су, с друге стране, објавиле рат свјетском тероризму? Једини прави одговор је да актуални лидер Запада жели да држи овај простор у стању латентног сукоба којег ће у одређеном тренутку активирати. Он се понаша једнако као и приликом испровоцираних догађања недавног "арапског прољећа". Тада су у тим земљама створени потенцијални и стварни исламистички режими који ће генерирати тероризам па ће првој империји свијета то послужити као предтекст за њезине даљње мале прљаве ратове који јој служе за санацију њене економије и моћи.

Затим, "Велики брат" зна да се Хрвати и Срби у БиХ никада неће дати унитаризирати тако да Бошњаци заузму све важне политичке и економске команде у земљи као и да наведена два кршћанска народа никада неће прихватити да се утопе у такозвану босанску нацију што би значило, поред осталог, губитак њиховог културног, духовног и територијалног идентитета па је у складу с таквим размишљањем исламско-кршћански сукоб увијек лако изазвати.

А што се НАТО тиче, ова је војна организација задовољна ситуацијом. Овдје има базе и топовско месо које се у Авганистану и другдје бори за циљеве Запада. Поврх свега, они који себе сматрају господарима свијета, цинично се изругују овдашњим муслиманима/Бошњацима које су у пракси натјерали да подржавају њихов империјализам који уништава стотине тисућа муслимана на подручјима Сјеверне Африке, те Блиског и Средњег истока. Све у свему, градећи једну земљу гдје су у сваком тренутку могу потпалити сукоби различитог интензитета, они преко Атлантика који руководе НАТО немају никаквог интереса да таква земља постане чланица ове војне организације.

Још хоће да се напију наше крви

Ја сам се ријетко варао у својим глобалним геостратешким разматрањима и, искрено речено, досадило ми је да људе убјеђујем како комадање бивше Југославије још није завршено. Да је то тако, коначно ми је назначила "моја Сплићанка", а сада бањолучанка Ирена Мојовић, сјајна адвокаткиња, која ме је прије неколико љета, у шали упитала коме ће припасти позивни бројеви 383 и 384 (ЦГ је 382, а Хрватска 385). Ја сам то крајње озбиљно схватио и од тада, стално постављам исто питање свима дајући уз то и адекватно теоријско објашњење. Прва верификација те, наизглед баналне, чињенице десила се 2008. године када је Америка, "у име хуманизма и људских права", а претходном агресијом 1999, брутално откинула Србији 15% њеног територија, да би накнадно формирала такозвану Републику Косово. Након тога је позивни број 383 додат новоствореној банана држави. Слиједећи ову логику, постављам ново питање: коме ће припасти позивни бројеви 384 и 388 (БиХ је 387, а Македонија 389)? Размотримо ову извјесност која би код паметних људи требало да се претвори у ноћну мору. Један је од наведених бројева, с великим ступњем вјеројатности, резервиран за будућу државу: Републику Војводину. Постоји и висок ступањ вјеројатности да ће се у даљој будућности Македонија распасти на два дијела, а у циљу формирања велике Албаније. Међутим, нас занима што ће бити с Босном и Херцеговином. Присилна унитаризација диктирана од САД међународне заједнице је, наравно могућа, али тешко одржива. Ипак, многи факти указују на различит сценариј, а један од могућих који би требало под хитно разматрати је слиједећи:

Србија, ако се не деси неко чудо, ако се не пробуди свијест и понос код њених владајућих елита, засигурно губи Космет и Војводину (а није јасно ни што ће бити са Санџаком), рјешење које је "Велики брат" одавно пројектирао. "Ако буде била добра", то јест ако настави с моралним и територијалним самоуништењем, Србија ће вјеројатно добити као компензацију источни дио Републике Српске. Брчко је контролирано од

Докле ће нас комадати

Пише: Емил Влајки
недеља, 06 новембар 2011 13:25

међународне заједнице и НАТО трупе могу подјелу мањег ентитета без проблема осигурати. Западни дио би по пројекцијама крвавих архитеката требало да гравитира Загребу.

Цијела ствар у вези с комадањем би могла бити вјеројатна и због тога што је сада Република Српска постала окосница српства, а то се споменути геархитектима нимало не допада пошто је њихов циљ до краја уништити истинске носиоце српства који су, у њиховим параноичним главама, суштински определијељени русофили.